



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-374/21-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Borisa Markovića, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika-specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja G. p. Z. – O. d.o.o., Z., OIB: ..., protiv Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., OIB: ..., uz sudjelovanje zainteresirane osobe B. B. d.o.o., Z., na sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/21-01/776, urbroj: 401-01/10-21-6 od 10. studenoga 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem točkom 1. poništeno je rješenje trgovačkog društva G. p. Z. – O. d.o.o. od 17. rujna 2021. Točkom 2. odobreno je trgovačkom društvu B. B. d.o.o. pravo na pristup preslici slijedećih dokumenata: generalnoj polici broj: 078700042023 za grupu 1. – osiguranje imovine (zamjena police 078700033195), generalnoj polici broj: 078700042024 za grupu 1. – osiguranje od rizika potresa (zamjena police 078700033195), generalnoj polici broj: 07870042020 za grupu 1. – osiguranje od odgovornosti (zamjena police 07800027297), generalnoj polici broj: 078700042025 za grupu 2. - osiguranje od posljedica nesretnog slučaja (zamjena police 078700033197), generalnoj polici broj: 078700060728 za grupu 1. – osiguranje imovine (zamjena police 078700042023), generalnoj polici broj: 078700060743 za grupu 1. – osiguranje od rizika potresa (zamjena police 07870042024), generalnoj polici broj: 07800060722 za grupu 1. – osiguranje od odgovornosti (zamjena police 078700042020), i generalnoj polici broj: 078700060745 za grupu 2. – osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (zamjena police 078700042025). Točkom 3. rješenja predmet se u preostalom dijelu zahtjeva zainteresirane osobe vraća na ponovni postupak prvostupanjskom tijelu. Točkom 4. naloženo je trgovačkom društvu G. p. Z. – O. d.o.o. tužitelju u ovom predmetu da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja, te je odbijen zahtjev zainteresirane osobe trgovačkog društva B. B. d.o.o. za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 771,25 kn.

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj ističe da je trgovačko društvo B. B. d.o.o. zainteresirana osoba u ovom predmetu podnijela zahtjev za pristup informacijama kojom traži preslike svih polica osiguranja koje je tužitelj s društvom C. O. d.d. sklopio temeljem postupka javne nabave, usluga osiguranja, broj u elektroničkom oglasniku javne nabave (dalje u tekstu: EOJN) 2018/SOF2-0025661, evidencijski broj nabave: 2018/2912 te podatke o brojevima polica, datumu izdavanja, periodu trajanja osiguranja, vrsti osiguranja kroz rizika, premijama osiguranja po policama, datumu plaćanja premije i iznosu uplaćene premije. Rješenjem tužitelja odbijen je zahtjev podnositelja za dostavom tražene dokumentacije obzirom da je tužitelj dostavio svu dokumentaciju s kojom raspolaže, te je u odnosu na ostale tražene informacije tužitelj nakon što je sukladno odredbama članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI), proveo test razmjernosti, utvrdio da se traži pristup informacijama, ne iz razloga ostvarivanja javnog interesa, nego radi ostvarenja interesa podnositelja. Smatra da se predmet zahtjeva za pristup informacijama odnosi na postupak javne nabave, a koja dokumentacija, informacije kao i podaci o utrošenim sredstvima za javnu nabavu usluga osiguranja su javno dostupni svim zainteresiranim pravnim i fizičkim osobama uvidom u EOJN. Smatra da tužitelj u ovom postupku traži informacije, podatke i dokumentaciju koji su javno objavljeni u EOJN-u te na službenim internetskim stranicama tužitelja čime je ostvareno pravo na pristup informacijama predviđeno odredbama ZPPI. Smatra da podnositelj zahtjeva pored navedenog traži pristup informacijama koje izlaze iz prava na pristup informacijama u kojima prevladava javni interes te traži pristup informacijama koje predstavljaju isključivi interes podnositelja budući da su tražene informacije podaci i dokumentacija usko vezane za njegovo područje poslovanja. Smatra da je nesporna svrha i cilj podnesenog zahtjeva za pristup te da se radi o zahtjevu za pristup informacijama radi ostvarivanja osobnog interesa. Ističe da se tužitelj prilikom postupka javne nabave u obvezi pridržavati između ostalog i zaštite tržišnog natjecanja. Ističe da su informacije u vezi poslova osiguranja zakonom propisane kao povjerljive odnosno tajne sukladno članku 15. ZPPI-a ograničava se pristup takvim informacijama. Tužitelj predlaže da sve okolnosti provedu dokazi dostavom isprava, saslušanjem stranaka i svjedoka, po potrebi drugih dokaznih sredstava te predlaže održavanje rasprave.

3. Predlaže da Sud donese presudu kojom usvaja tužiteljev zahtjev te poništava rješenje Povjerenika pod točkama, 1., 2. i 4. te odbije zahtjev podnositelja za pravo na pristup informacijama odnosno podredno da usvoji zahtjev tužitelja, poništi navedeno rješenje tuženika te vrati predmet na ponovni postupak.

4. Tuženik ostaje u potpunosti kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja.

5. Posebno ističe da tužitelj u tužbi ničim ne dokazuje zbog čega bi zatraženi podaci predstavljali poslovnu tajnu u čemu bi se sastojala šteta.

6. Odredbom članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne. Prema mišljenju tuženika iz navedene odredbe jasno proizlazi da se mora raditi o vođenju određenog postupka da bi se mogla primijeniti ta zakonska ograničenja. Uzimajući u obzir navedeno ne može se prihvatiti stajalište tužitelja da bi se primjena odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a mogla širiti i

na situaciju u kojoj nije pokrenut nikakav postupak jer bi navedeno otvorilo mogućnost tijelima javne vlasti da spekuliraju o tome hoće li biti pokrenut određeni postupak, a što bi bilo protivno načelu pravne sigurnosti. Što se tiče navoda tužitelja da je u prvostupanjskom rješenju detaljno obrazložena primjena odredbe članka 15. stavak 3. točke 1. ZPPI-a tuženik ističe da iz prvostupanjskog rješenja proizlazi da tužitelj smatra da podnositelj zahtjeva traži informacije koje su usko vezane za područje njegovog poslovanja da bi narušilo načelo jednakog tretmana i transparentnosti, odnosno da se pristup informacijama mora ograničiti radi zaštite drugih zaštićenih interesa koji su takvi propisani drugim pozitivnim propisima konkretno propisima koji uređuju poslovanje osiguranja, postupka javne nabave te zaštitu tržišnog natjecanja. Slijedom svega navedenog obrazloženje prvostupanjskog rješenja prema mišljenju tuženika ne samo da nije detaljno već isto ne sadrži čak niti naznaku da bi se mogao voditi sudski postupak.

7. U odnosu na pozivanje tužitelja na tužbu koja se povodom tužbe tužitelja vodi pred trgovačkim sudom, tuženik ističe da sukladno članku 115. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku tuženik kao drugostupanjsko tijelo ispituje zakonitost i pravilnost prvostupanjskog rješenja dakle onoga što je sadržano u prvostupanjskom rješenju. Posebno tuženik ističe da iz aplikacije e-predmet proizlazi da je tužba u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu pokrenuta dana 23. rujna 2021. dakle nakon donošenja prvostupanjskog rješenja u ovom postupku. Smatra da stoga Sud ne bi trebao niti uzimati u obzir navedeno pri odlučivanju o tužbi. Međutim, ako bi se Sud upustio u ispitivanje tužbe u navedenom predmetu tuženik ističe da bi se iz navoda tužbe moglo zaključiti da je osnovno pitanje u predmetu postoji li protupravno postupanje tuženika u postupku vezano za ispunjavanje ugovornih obveza sa žaliteljem. Drugim riječima da je navedeni postupak i postojao u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja tuženik smatra da nije vjerojatno da bi objava informacija koje su predmet postupka mogle utjecati na učinkovito vođenje postupka što tužitelj niti ne pokušava učiniti vjerojatnim. Ističe da je tuženik jasno naveo da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno jer tuženiku nisu dostavljeni niti dokumenti iz kojih je vidljiv datum plaćanja premija jer navedeno nije razvidno iz dokumenata pod nazivom alokacije premija. Stoga je tuženik u ostatku zahtjeva osim generalnih polica osiguranja predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

8. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu nije Sudu dostavila odgovor na tužbu.

9. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

10. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

11. Odlučujući o tužbi u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu Sud nije vezan razlozima tužbe, Sud ocjenjuje da tužbeni prigovori nisu doveli u sumnju ocjenu tuženika, nije moguće prihvatiti zaključak prvostupanjskog tijela da bi pristup traženim informacijama mogao dovesti do štetnih posljedica za gospodarske interese prvostupanjskog tijela, odnosno da postoji opasnost da se informacije koriste u svrhu ostvarivanja prednosti na tržištu osiguranja. Isto tako može se prihvatiti zaključak da se pristup traženim informacijama treba ograničiti sukladno članku 15. stavku 3. točki 1. ZPPI-a. Stoga ovaj Sud prihvaća obrazloženje tuženika prema kojoj generalne police osiguranja ne ulaze u krug informacija koje bi predstavljale poslovnu tajnu. Posebno se ističe da su bitni elementi generalne police osiguranja sastavni dijelovi

troškovnika koji su javno dostupni u elektroničkom oglasniku javne nabave. Slijedom navedenog, a imajući u vidu odredbu članka 52. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine" 120/16.) prema kojoj gospodarski subjekti ne mogu kao poslovnu tajnu odrediti troškovnik tada je jasno da niti navedeni sastavni dijelovi generalne police osiguranja koji su navedeni u javno dostupnom troškovniku ne mogu biti poslovna tajna. Što se tiče statusa same zainteresirane osobe činjenica je da je navedeno društvo posrednik osiguranja, valja istaći da su pri ostvarivanju prava na pristup informacijama svi korisnici pravne i fizičke osobe ravnopravni u ostvarivanju prava na pristup informacijama pa stoga ni status zainteresirane osobe tražitelja informacije ne može biti odlučna činjenica u postupku prava na pristup informacijama. Što se tiče pozivanja prvostupanjskog tijela na odredbu članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a valja istaći da se navedeno zakonsko ograničenje primjenjuje kada je u tijeku određeni postupak, a iz obrazloženja osporenog rješenja ne proizlazi da je bio u tijeku određeni postupak. Naime, postupak javne nabave je okončan, donesena je odluka o odabiru i stoga pravilno tuženik ocjenjuje da tužitelj nije naveo niti jedan valjani argument o tome na koji bi način omogućavanje pristupa traženim informacijama utjecalo na trenutno važeće police osiguranja. Isto tako što se tiče tržišnog natjecanja Povjerenik pravilno navodi da je za primjenu odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a relevantan trenutak donošenja prvostupanjskog rješenja. Dakle, tužitelj ne može spekulirati o eventualnim budućim radnjama zainteresirane osobe jer to nisu okolnosti koje postoje u trenutku donošenja prvostupanjskog rješenja odnosno pretpostavke tužitelja da će tužitelj kao brokersko društvo u budućnosti zloupotrijebiti tražene informacije, ne predstavlja valjan razlog za ograničenje prava na pristup informacijama. Dakle, pravilno je zaključeno da tuženik prema odredbi članka 15. stavak 3. točka 1. ZPPI-a ne može štiti učinkovitost i neovisnost vođenja nekog postupka u budućnosti, a koje bi ovisilo o tome na koji će način zainteresirana osoba koristiti informacije koje su predmet postupka. Pravilno se Povjerenik i pozvao na dugogodišnju praksu Visokog upravnog suda prema kojoj isplata premije od strane tužitelja predstavlja informaciju o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a jer se radi o isplati koju vrši tužitelj pri čemu se posebno ukazuje da je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-270/20 od 30. listopada 2020. koji postupak se vodio po tužbi G. p. Z. d.o.o. čiji je osnivač također Z. h. d.o.o. potvrđeno rješenje Povjerenika od 7. srpnja 2020. u kojem je izraženo stajalište da se u slučaju isplate koje vrši G. p. Z. d.o.o. radi o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Slijedom svega navedenog kako je osnivač tužitelja Z. h. d.o.o. nisu osnovani navodi tužitelja da isto nije tijelo javne vlasti. Što se tiče ostalog dijela zahtjeva na pristup informacijama pravilno je tuženik zaključio da je u prvostupanjskom postupku činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno pa je u preostalom dijelu trebalo temeljem članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.) poništiti prvostupanjsko rješenje te predmet vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Tuženik je naveo da će u ponovljenom postupku tužitelj dati jasne i valjane razloge o tome posjeduje li pojedinačne police osiguranja (automobilska odgovornost), te će o istim odlučiti uzimajući u obzir sve navode rješenja vezano na generalnu policu osiguranja. U odnosu na točku 2. zahtjeva zainteresirane osobe prvostupanjsko tijelo će u ponovnom postupku utvrditi posjeduje li pojedinačne dokumente (račune, kartice dobavljača i sl.), a koji bi sadržavali informacije koje su predmet zahtjeva zainteresirane osobe s obzirom na to da su navedeni dokumenti dostavljeni Povjereniku za informiranje u drugim postupcima koji

se vode po istom zahtjevu zainteresirane osobe. Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je sukladno odredbi članka 117. stavka 2. predmet u preostalom dijelu zahtjeva vraćen na ponovni postupak.

12. Imajući na umu sadržaj tužbe te odgovora na tužbu kao i podatke u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima, zaprimljenim tijekom postupka.

13. Kako stranke ne dovode u pitanje pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku odlučnog za pravilno rješavanje ove upravne stvari, već je sporna samo primjena materijalnog prava, Sud je predmetni spor riješio bez održavanja rasprave ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva bitna pitanja odnosno ona koja su odlučna za donošenje pravilnog rješenja.

14. Obzirom na sve utvrđeno osporeno rješenje tuženika ovaj Sud ocjenjuje zakonitim pa je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. odbijen tužbeni zahtjev tužitelja.

U Zagrebu 10. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović